

Det er sådan set de tre ændringer, der er.

Hvis man gerne vil komme videre med en CO₂-reduktion og gerne vil gøre det på en omkostningsneutral måde, vil jeg pege på to helt åbenlyse og klare elementer. Det ene er at tillade frit brændselsvalg i vores kraft-varme-sektor, sådan at de decentrale kraft-varme-værker kunne slippe for at være bundet til at afbrænde naturgas, så de i stedet for kunne bruge flis, biomasse og andet. Det er desværre blevet forhindret på grund af modstand i forligskredsen, hvor Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne samt Det Radikale Venstre har nægtet at give kraft-varme-værkerne et frit brændselsvalg. Og det andet er et spørgsmål om at forlænge og forbedre den såkaldte elpatronlov, som giver elselskaberne, når der er energioverskud på grund af meget gang i vindmøllerne, mulighed for at omforme energioverskuddet til varme. Det er også blevet forhindret af de samme tre partier, nemlig Socialistisk Folkeparti, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

Så det, der egentlig kunne gøre, at vi fik en større CO₂-reduktion, og at hverken forbrugere, skatteyderne eller elforbrugeren belastedes, blev begrænset af de samme partier, som nu kritiserer regeringen for ikke at være ambitiøs nok.

Jeg synes, at det har været en meget mærkelig diskussion.

Hr. Hækkerup mener, at vi gik for langt, og hr. Hækkerup mener, at vi ikke gik langt nok. Hr. Hækkerup synes, at regeringen er for sort, og hr. Hækkerup synes, at regeringen er for grøn. Det kunne godt være, at man skulle have et familieråd i Hækkerupklanen om, hvad man egentlig mener, for igennem hele debatten har vi kunnet høre hr. Ole Hækkerup sige, at regeringen ikke er ambitiøs nok, at vi slet ikke går langt nok, og at vi skulle have gået endnu mere i retning af at reducere energiforbruget og CO₂-udledningen.

Hvis det skal gøres med en afgiftslov, så kræver det, at Socialdemokratiet bryder deres modvilje mod at forlænge elpatronloven eller mod at give frit brændselsvalg, eller også kræver det et højere afgiftsniveau, for det er den måde, afgifter kan virke på CO₂-reduktionen på. Men det må vi ikke for hr. Hækkerup, altså hr. Klaus Hækkerup, for hr. Klaus Hækkerup stiller sig så op på den anden side af Socialdemokratiet og siger: Nej, det er alt for langt, vi er gået, for vi tager slet ikke hensyn til de mange arbejdspladser, der bliver berørt.

Man kan ikke samtidig blæse og have mel i munden, man kan ikke være både for og imod samme forslag, og derfor er det afslørende for det hykleri, som det er, at man ikke vil præsentere, hvad man selv går ind for. Jeg synes, det er meget kendetegnende, at det eneste klare løfte, vi fik fra Socialdemokratiet i den her debat, var et løfte om, at man ikke vil fortælle Folketinget, hvad man mener på skatteområdet, før Folketinget er gået på sommerferie. Vi fik et klart løfte om, at fra nu af og til tredje behandling af alle skattelovforslag ville Socialdemokratiet ikke melde klart ud med noget. Det synes jeg egentlig er beskæmmende.

Den gamle radikale kæmpe – dengang var han sådan set Vestremand, men det var før skilsmissen – Viggo Hørup sagde, at man skulle deles efter anskuelser, og det synes jeg er en ganske glimrende måde at gøre det på, det kræver så bare, at man står ved sine anskuelser, gør dem klare og lægger dem frem, for ellers er det svært at dele sig, hvis ikke man har anskuelser at dele sig efter.

Jeg synes, at SF hen ad vejen peger på nogle ting, bl.a. at man skulle kigge på refusionsprincipperne for erhvervslivet. Det er sådan set det, vi gør, for vi nedsætter den refusion, der er, og så er det klart, at der vil være nogle virksomheder, der vil blive berørt af det, for tidligere har det været sådan, at de mest energiforbrugende virksomheder har fået en meget stor rabat. Når den store rabat bliver reduceret for at sikre, at der også for dem er en tilskyndelse til at spare på energien, ja, så bliver de berørt. Det vidste vi, da vi fremlagde lovforslaget, men vi vidste måske ikke i hvor høj grad.

Så under høringsperioden har vi lyttet til de mange høringsvar, der er kommet ind, og det er fra bl.a. Skjern Papirfarbik, fra KMC, Kartoffelmelcentralen, fra Dalum Papirfabrik og fra nogle af de mange andre virksomheder, som er energiintensive, og netop for at sikre dem en bedre mulighed for at kunne fastholde deres arbejdspladser i Danmark har vi valgt at indfase afgiften på en anden måde, så man starter med en tredjedel af det foreslåede niveau, og først i 2013 stiger afgiften til det oprindelige foreslåede niveau. Det giver dansk erhvervsliv som helhed en afgiftslempelse på 2,4 mia. kr. – et ganske anseeligt beløb. Og inden vi når til 2013, laver vi en redegørelse for, hvordan konkurrenceevnen ser ud i 2012 for den type virksomheder. Og når spørgsmålet lyder: Kunne det ikke laves før? så er svaret jo nej, for vi kan jo ikke i dag lave en